

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Speculum Non Fallax

Segneri, Paolo
Pinamonti, Giovanni Pietro

Coloniæ, 1706

VD18 12375713-001

Consideratio V. Infernus est potens motivum humilitationis: meriti sumus
damnationis sententiam;

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50799](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50799)

promitto, te in æternum laudare ob
tam singulare beneficium, indigno
concessum. Amen.

CONSIDERATIO V.

Pro Die Jovis.

Infernus est potens motivum
humiliationis.

PUNCTUM I.

Meritus es damnationis sententiam.

I. **C**ONSIDERA confusionem latro-
nis, de scelere jam convicti,
& ad furcam damnati, & cogita po-
stea, quantò major sit tua confusio,
qui, velut honoris divini latro, ad in-
fernum damnatus es, Angelorum
profectò Deique judicio hæc tantò
major est illâ, quantò abominabilius
est, æternum sub pedibus Dæmonum
vive-

vivere, quam vitam sub manu carnificum in furcâ finire. Accedit, reos afferre aliquid in excusationem objecti criminis, & revocari in dubium posse, utrum ita culpabiles sint, ac videntur judici humano: in te verò dubium istud habere locum non potest; certum enim est, te esse meritum gravissimam illam pœnam, & in hoc præcipuâ confusionis materiâ consistit: non, puniri pœnâ, malum est, sed fieri pœnâ dignum. Jam eras aliquando convictus à justitia divina, quæ falli non potest; imò, ut ita loquar, jam stabas in gradibus scælæ, nec reliquum erat, nisi ut supremo impulsu ex ea dejicereris, quemadmodum innumeris aliis, iisque minùs reis contigit, cum æterno eorum interitu: *Nisi quia Dominus adjuvit me, paulò minùs habitasset in inferno anima mea*, Psalm. 93. 17. O infauusta habitatio! O ferreum diversorium! O intolerabilis confusio! & tamen doles, te non satis æstimari! Omnis

contemptus, qui non est ipsa damnatio, vel infernus, reatu tuo minor est; dic igitur tu quoque, verecundiâ & rubore coopertus: Peccavi, & verè deliqui, & ut eram dignus, non recepi, Job. 33. 27.

PUNCTUM II.

Nescis, an sit revocata.

II. Considera, te securum non esse, quòd illa sententia sit revocata. S. Theresiæ ostendit aliquando Deus locum in inferno, in quem incauta tandem se præcipitasset, si certis consortiis & affectionibus ex se non malis, sed periculosis adherere perrexisset. Igitur tibi quoque, idque majori titulo assignatum crede locum in tenebris illis horrendis, & in consortio infelicium illorum, qui sine suo æternum privati sunt; & quis scit, an non infausta illa statio etiamnum te expectet? quis scit, an illa maledictionis

tionis sententia sit deleta? quis scit, an nomen tuum ex libro mortis erasum sit? *Nescit homo, utrum amore, an odio dignus sit, Eccles. 9. 1.* Et cum hoc dubio audes caput superbè elevare, erigere supercilium, & contemnere socios, quorum causa apud divinum tribunal meliori fortè loco est, quàm tua? *Ego vir videns paupertatem meam in virga indignationis ejus. Thren. 3. 1.* Non est aptior modus cognoscendi inopiam tuam, quàm intueri debitum apud divinam justitiam contractum. Si servi pro *nihilo* computantur in Lege: *Servi pro nullis habentur*: quantò magis meretur pro *nihilo* haberi servus damnatus ad poenam, eamque æternam, de qua incertum est, an sit ei condonata.

PUNCTUM III.

Potest tuâ culpâ renovari, & executioni mandari.

III. **C**ONsidera, quòd, licèt condonata tibi sit pœna, delictis tuis debita, id adscribi unicè debeat misericordix Dei tui; tu verò ex te es, & manes, qualis fuisti, homo nimirum reprobus, & unus è numero damnatorum, potèsque verè dicere: *Infernus non solùm fuit, sed etiamnum domus mea est.* Job. 17. 13. quam meis mihi peccatis construxi, nec fuit vis ulla creata, quæ retinere me posset, quò minùs eò præceps ruerem, ad sedem in æternis illis incendiis capiendam: eoque amplius, quòd, licèt singulari Dei favore supplicium illud evaseris, certus tamen non sis, an non deinceps tuâ malitiâ sine ulla spe veniæ sis denuò ad illud damnandus. **O** veritas, quæ omnem
vani.

vanitati accessum obstruit ! O abyssus divinorum iudiciorum , ad cuius aspectum , qui non se humiliat , aut ratione , aut fide destituitur. En ! is , qui hodie latro est , & damnationis reus , paucos intra dies à Christo in Cruce certum paradisi pignus accipiet , è diverso , qui modò Apostolus est , & Dæmonibus imperat , desperabundus vitam finiet , æternùm illaqueandus ab iis , quos priùs imperio suo fugavit. O igitur , ingemino iterum iterumque , ô abyssus , ô horror ! Ecquomodo potes quemquam spernere in tanta incertitudine vitæ aut mortis æternæ ; quomodo potes te plus aliis æstimare ? Fieri potest , ut in proximi persona spernas electum ad vitam æternam , & in tua magni facias damnatum ad æternam infamiam. Et quantum abesse te credis à præcipitio in hanc abyssum ? quantum nimirum abes à peccato , & tantùm abes à peccato , quantum à te ipso. Quod si autem in hoc miseria-

rum

rum barathrum caderes, quamam,
obsecro, tua in æternum occupatio
foret? non alia, mihi crede, quam cum
infelicibus illis execrari superbiam
tuam, & cum iisdem inter inutiles &
feros nimis planctus ingeminare: *Quid
nobis profuit superbia, & divitiarum ja-
ctantia quid contulit nobis?* Sap 5.8. Fa-
ctus ille, qui nec ad breve tempus no-
bis profuit, nunc cruciat nos in æter-
num.

Praxis

Erga DEUM.

I. **A** Ge Deo frequenter gratias ob-
tam longam in te tolerando
patientiam, & cogita, peccata tua illi
vim inferre, ut tolerare te amplius non
possit: *Non poterat Dominus vos ultra
portare propter malitiam studiorum ve-
strorum.* Jer. 44.22.

II. Cùm injuriam pateris, non at-
tende unquam, quis eam tibi inferat,
sed leva oculos ad Deum, qui eo velut
instrumento utitur ad te humilian-
dum: *Dominus praecepit ei, ut malediceret
mibi,* 2. Reg. 16.10.

II. Dic

III. Dic interdum ad teipsum: quid tibi reliquum maneret, si Deus simul omnia sua dona à te repeteret? *Si qua inveniri posset creatura divina bonitatis non particeps foret tam mala, quàm Deus est bonus*, ajebat Cathar. Genuens. in vit. c. 13.

IV. Considera, quàm abominabilis esse debeas coram Deo ob tuam superbiam: *Abominatio Domini est omnis arrogans* Prov. 16. 5. Humilia te igitur, quòd humiliare te nescias.

V. Conare, illum horrorem, & confusionem modò concipere, qui te ad divinū tribunal occupabit, cùm apertis oculis, quos superbia tibi modò obvelat, nihil in te boni videbis: *Aperiet oculos suos, & nihil inveniet.* Job. 27. 19.

Erga teipsum.

I. **H**UMilia te infra ipsummet dæmonem, qui propter unicum peccatum damnatus est, neque unquam accepit gratiam resurgendi, cùm tu vicissim tot, tantisque gratiæ auxiliis adjutus peccata peccatis cummulaveris;

II. E-

II. Erubescere, cum vides, te tam accuratam ab aliis exigere obedientiam, & tamen Deo tam male servire.

III. Exerce te libenter in officiis humilibus, quæ sunt media omnium efficacissima ad obtinendam humilitatem; *humiliatio* enim, ait S. Bern. Epist. 81. *via est ad humilitatem, sicut patientia ad pacem.*

IV. Non te pudeat ab aliis discere, & ostende, tibi gratum esse, ab aliis instrui.

V. Lubens exequere omnem poenitentiam, teque interius humilia, velut reum, ac bene meritum.

Erga proximum.

I. **O**ffer Deo labores, orationes, & merita fratrum tuorum, unà cum modico illo bono, quod tu facis, ut, velut vilior moneta meliori immixta acceptetur.

II. Cum aliquem ob defectus suos ex munere tuo reprehendis, agnosce semper, & cogita, te illo magis culpabilem esse.

III. Cum

III. Cùm imperata facis, cave, iudicium tuum iudicio imperantis opponas; hoc enim foret, subijcere corpus superiori, sed animum præferre.

IV. Nunquam cum ullo te compares, nisi ut magis te deprimas; considerans in proximo, quod habet à DEO, in te verò, quod habes à te ipso.

V. Dum ab aliis reprehenderis, humilia te, licet sis innocens, & cogita, quòd, licet hujus forsan culpæ reus non sis, sis tamen longè graviorum.

Oratio ad Christum Jesum, tanquam Humilitatis Magistrum.

O Domine mi, Christe Jesu, humilium altitudo, & gloria eorum, qui suis in oculis viles sunt; profiteor me amoris tuo summè obstrictum, quòd virtutis nobis tam peregrinæ, & tam pretiosæ, qualis est humilitas, sine qua, ut ipse nos doces, nemo potest intrare in regnum tuum, toti mundo Magister fieri dignatus sis. Sit igitur in æternum benedicta divina illa lingua, quæ tot, tàmque crebris modis
hanc

hanc nobis salutis viam aperuit , & monstravit. Verùm quid prodest, proposuisse tam sublimem doctrinam , si ego ob hebetudinem meam illam non assequor? O divine Magister , moris tui est , non dare solùm præcepta , sed acuere etiam intellectum , ad eorum vim sensumque penetrandum : *Da igitur mihi intellectum , ut sciam testimonia tua.* Ps. 118. 125. Da mihi mentem docilem , ut intelligam , quid sit , milles infernum promeruisse ex justitia , & hætenus ab eo fuisse servatum ex pura tua misericordia : *Perditio mea ex me , in te tantummodo auxilium meum!* Ose. 13. 9. Ex me ipso jam perii , sumque ex numero reproborum ac damnatorum ; si quid in me est melius aliquid , totum est pietatis tuæ , quæ me servavit ; & væ mihi ! nisi pergas me servare , quia scelerum meorum impetu abreptus accelerabo interitum meum , neque sistam , donec in illam flammaram abyssum præceps delabar : *Avertisti faciem tuam à me , & factus*

D

factus

factus sum conturbatus. Ps. 29. 8. Ita tu me doces, & cum hac doctrina nunquam amplius dabo locum superbiæ, quæ adeò execrabilis est in oculis tuis. Notum igitur sit omnibus creaturis, me ex me non esse, nisi causam mei interitûs, & ducem ad præcipitium æternum, atque adeò tibi soli, O divine Servator meus, gloriam, mihi autem confusionem deberi. Huic veritati in-nixus, spero cum tempore præmium illud, quod abscondisti superbis & humilibus revelas in Cœlo. Amen.

CONSIDERATIO VI.

Pro Die Veneris.

De causa, quam habemus, humiliandi nos propter opera nostra bona.

PUNCTUM I.

Propter id, quòd opera ista habent à Deo.

I. **C**onsidera extremam tuam miseriam, dum ipsa bonorum operum

perum